

Publicerad 2008-02-23 22:50 av miss_me

till min syster

du lilla svala

din lilla hand

Du så oförstörd och ung

Kastar dig ut i livet

Jag ser dig, jag ber dig

Smek asfalten försiktigt.

Förjäves föreläser jag

\ "livets hårda skola\"

men har knappast gått klart

själv

Du så skör och blek

Klarar du dig där ute..?

Vill alltid vara den som får

pussla ihop din trasiga hud

efter kraschen

eller bara värma din lilla hand

Kan inte hålla dig

trygg förevigt.

Låt ingen trampa på dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren miss_me med Poeter.se id #3151 innehar upphovsrätten